

Herrar *Lilienberg, Lundin, J. Anderson, Näslund, Wester* och *F. Andersson* hafva begärt få här antecknadt, att de på grund af åtnjuten ledighet från riksdagsgöromålen icke deltagit i utskottets behandling af ifrågavarande motion.

Herr *Hasselrot* har likaledes begärt få antecknadt, att han icke deltagit i detta ärendes behandling inom utskottet.

N:o 44.

Ank. till Riksd. kansli den 17 april 1893, kl. 1 e. m.

Laguskottets utlåtande, i anledning af väckt motion om lagbestämmelser i syfte att bereda vissa enskilda tjänstemän samma skydd som statens mot förnärmelser i deras tjänsteutföring.

Sedan uti 19 kap. 11 och 12 §§ strafflagen stadgats ansvar för skadegörelse å statens kanal- eller slussverk eller annan sådan vattenbyggnad eller jernvägsanläggning, samt i 14 § samma kap. föreskrifvits, att hvad enligt förstberörda lagrum gäller om statens deri nämnda anläggningar också må tillämpas å dylik anläggning, den der tillhör enskilda personer, menigheter eller bolag, derest Konungen förordnat, att sådan anläggning skall njuta lika skydd som statens, så stadgas i 25 kap. 22 § 2 mom. strafflagen, att de vid dylika enskilda anläggningar anställda personer äro, i förhållande till allmänheten, för fel och

försummelse i sin tjensteutöfning underkastade ansvar lika med de vid statens omförmälda inrättningar antagne tjenstemän.

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till lagutskottet öfverlemnad motion, n:o 46, anmärker herr *Skytte*, hurusom, då sålunda likställighet på ofvan angifna sätt emellan de i statens tjenst och de vid i fråga varande enskilda anläggningar anstälde personer rådde i fråga om *ansvar*, det ville synas, som redan här af borde kunna följa likställighet jemväl i afseende å *skydd* mot förgripelser, som emot nämnda i statens och i enskild tjenst varande personer i deras tjensteutöfning begingos. Så vore emellertid icke förhållandet, ty under det att 10 kap. strafflagen förunnade dylikt skydd åt statens tjenstemän i allmänhet och således äfven åt de nu i fråga varande, tillkomme deremot icke sådant skydd de vid förenämnda enskilda inrättningar tjenstgörande. Beginnes våld eller annan förnärmelse mot en sådan enskild tjensteman i hans tjensteutöfning, drabbades den brottslige icke därför af annat ansvar än det, som skulle följa, derest förgripelsen vore begången emot enskild man.

För beredande af skydd åt i fråga varande, i enskild tjenst anställda personer emot förnärmelser i tjensten ansåg motionären jemväl tala en annan omständighet, nemligen den stora vikt, som låge derpå, att den allmänhet, hvilken begagnade sig af i fråga varande inrättningar, måtte dervid kunna påräkna den största möjliga trygghet för sina personer och sin egendom; och att det i detta afseende icke vore utan betydelse, om den personal, af hvilken allmänheten betjenades, i sin tjensteutöfning tryggades mot öfvergrepp eller ej, vore påtagligt. För den trafikerande allmänheten torde det vara i ungefär lika hög grad önskvärdt att betjenas väl och säkert af tjenstepersonalen vid t. ex. de enskilda, för allmän trafik upplåtta jernvägarna som af statsbanornas tjenstemän. Men ville man detta, syntes det motionären också vara skäl att för tjenstemännen vid de enskilda jernvägarna underlätta deras tjensteutöfning genom att låta dem komma i åtnjutande af samma skydd, som tillkomme personalen vid statens banor.

I fråga om det sätt, hvarpå en lagbestämmelse i ofvan angifna rigtning skulle kunna lämpligen i lagen införas, hölle motionären före, att sådant möjligen kunde ske derigenom, att uti 10 kap. 5 § strafflagen intoges ett nytt moment, innefattande ett stadgande, motsvarande det som förekomme i 25 kap. 22 § 2 mom. samma lag, af ungefärligen följande lydelse:

Skall, till följd af Konungens förordnande, hvad i 19 kap. 11 och

12 §§ om statens kanal- eller slussverk eller annan sådan vattenbyggnad eller jernvägsanläggning stadgadt är, tillämpas å dylik inrättning, som af enskilda personer, menigheter eller bolag gjord är; gälle hvad i denna § är stadgadt äfven för det fall, att brott, som deri omförmäles, begås emot person, som är vid sådan inrättning anstald.

Som det emellertid möjligen kunde anses, att icke blott 10 kap. strafflagen, utan äfven andra delar af samma lag, särskildt 25 kap., berördes af frågan, och då det i hvarje fall vore vanskligt för en enskild motionär att föreslå en viss formulering af en lagbestämmelse, hemställde motionären alternativt, att Riksdagen måtte för sin del besluta lagbestämmelse eller lagbestämmelser i syfte att bereda tjänstemän, som äro anställda vid enskilda personer, menigheter eller bolag tillhöriga anläggningar af här ofvan angifna beskaffenhet, enahanda skydd mot förnärmelser i deras tjensteutöfning, som tillkomme den vid statens liknande anläggningar anställda personal, eller att Riksdagen måtte besluta att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till lagstadgande i ofvan angifna syfte.

Lika med motionären finner utskottet giltiga skäl icke föreligga för upprätthållande af den åtskilnad, som i ifrågavarande afseende för närvarande förefinnes emellan statens tjänstemän å ena, och de af motionären åsyftade enskilda jernvägs- och kanaltjänstemän och betjente, å andra sidan; och får utskottet, som vid det förhållande, att tilläfventyrs jemväl andra lagrum än det närmast afsedda, 10 kap. 5 § strafflagen, kunna af den föreslagna lagförändringen beröras, icke anser sig böra tillstyrka det af motionären framställda första alternativet, följaktligen hemställa,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, att Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till lagbestämmelse derom, att hvad i 10 kap. 5 § strafflagen finnes stadgadt om ansvar för brott, begånget mot statens tjänsteman, jemväl skall gälla i fråga om brott, som föröfvas mot i tjensteutöfning stadd person, anstald vid sådan kanal eller jernväg, anlagd af enskilda personer, menigheter

eller bolag, beträffande hvilken Konungen förordnat, att den skall åtnjuta samma skydd som statens.

Stockholm den 17 april 1893.

På lagutskottets vägnar:

L. ANNERSTEDT.

Herrar *J. Anderson*, *Näslund* och *F. Andersson* hafva begärt få här antecknad, att de på grund af åtnjuten ledighet från riksdagsgörö-målen icke deltagit i utskottets behandling af ifrågavarande motion.
